

A 51

Den 10. Augusti
Behåmmit d. 24. Sept. 1821.
Besvärat d. 24. - - -

Goda Bergman!

Låt du låste uträtta mina små Commissioner vägar jag
redan besvara dig med dem twar god och köp åt Mamma
kryddor för efter denna nota di kan bäst få hos Trägardsmästare

Nu skall jag lite säga dig om vår resa som gick mot
förmodan bra vi dröde 5 dygn på vägen, Lutenanterna
mått vi stött första afton efter di bidtill at fly of som
rätt roade oss — Vi for genast upp från fartyge men
måste fara till baka, jag mätte illa men for ändå
gera förat engong ännu se fartyget som är mig så kärt
jag vet ej twarfor — Den dygsta vackra afton vi for
från Stockholm twar den skönaste i min lifnad —
Nu är jag på Björkfors — föralling låt ingen weta detta
ej engong om beställningarna —

Förlåt min drifslighet ber din tillgifna vän Hindrika

7
1821
S.

Den 6. Oct. 1820.
Bekommit d. 21. 22. 23.

Goda Vän!

Du har förstått mit sista bref orätt, dett
besannas som Marie säger at jag skrifver
olyckligt — Ditt bref af den 24. Sep. Svarade
mycket mit hjerta, förvad orsak kan du ej
ja veta fören vi träffas — Skrif ej mer till
mig dit sista bref kändes igen ja utan skriften
at det ej hvar Maries styl — Da du kommer
hem ja matt du säga at mamma at Marie
har gifvit dig kommission ^{knydgott} om fröas oik ej jag —
och vis dig som vi vore alldeles obekanta med hvarand
mina hvarningar är såkert onödiga men jag hoppas
du öfverjer att af din vän Hindrika

S. P. Jag längtar at så tala med dig

Barnen äro friska - Gärna lägen
at i skolen ad ad den som vill vara dygghet
redan ett amne för gärdet -

Henrika hållar till pappa och Robert
samt, Christin ber hålla - lat nu med
första veta när du kommer hemm -

saknad ad du af oss alla men mått af
din Henrika -

Den 9. Juli 1839.

Offen Joh Bergman sin

Altså Van! några ord om första
dagen du reste, klockan halv 9.
följde München skibers mig till Waddes
marsudden de voro mycket hyertliga Marie
gret mycket efven af tack samhet till
oss - hon gaf Henrica sin gull klocka
Klockan mellan 4. och 5. följde jag
dem till staden att följa af Karl, förat be
styra ut som länna och gort på morgon
hos Olofs drack vi The när jag kom
till staden då du saknades där, liksom
på aftonen då jag återkom till Waddesmar
udden, natten lag Snäll fullkomligt
på sin vakt i farstan efter befallning, men
den vakten ad garfka besvarlig för han skrämde
mig tvänne gonger med jitt skallande

Ja somnerv aldeles försvann - Henna
låg sig med tårar - och villhelm när
han vaknade på morgon fräktas han
gråtande om pappa rest, till Karls födelse
dag tänkte jag klada ut gungan med
trän och blommor, samt bjuda hit Wäst-
fältarna och Ekholmarna, den lilla ugg
märksamhet blir dem en kär hälsning
i framtiden -

Har allt sig likt folket bergar hö och
vädret är vackert - i staden har varit
rabulifteri förra natten, förskrämt
hos horn, och denna natt troddes
blifva värre -

Tänk på den Henna

Waldemars Udden den 16. Juni 1844.

Varren alla helgar med hela
hjärtat -

Från Sara Maria Sandberg f.1772 d.1842 31/12
g.1801 m. d:r Henrik Deutsch
till
grossh. Johan Bergman Olsson Stockholm

/originalet
hos fru
Maria Olson
f.Bergåan/

Goda Svär Sån.

J går bekäm jag dit öma och klänslofulla bref. Sån altjd äro välkäm-
na- men svårt är det at du fattar orät mina utrykj j brefvena- at jag
ej klände jgen Den Bestämde Bärman var uti beslutena med gässarne-
j ena brefvet var det ej likt det andra. men aldrig j lifvet tror jag
kåmer at sakna dit goda hiärta mot mig. För alting öfver hopa mig ej
så öfverflödiga goda hiärningar- de blir misbrukade på det sättet ,
när Duetsch får höra at jag är försed med sådant. så knappar han med
pängar och ställer sig uti så besynerliga nya utgifter utan at betala
gamla skulder och blandar bårt sådant här och låfvar med tiden betala
dig som aldrig blir af. en sä/c/k miöl är ganska god at få. Så owärdig
jag är-/men tänk ej på andra behofver/ ty här är miöl qvar då jag har
om händer saknar han äfven af mig och med så stor lön bör han åk lefva
hans elände kan ingen hiälpa sån det nu är. jag var der j aftse då han
skulle hafva nå/gon/ quarters fremand- han full ingen af barnen hema
--obeskrifligt Tålmod-. Tro nu goda Bärman at jag aldrig skrifver,
heller talar med afsikter- hvad H: widkåmer vill jag varken tänka hel-
ler tala om- ty alt är mig en gåta- ej heller har jag velat rekåmende-
ra honåm. men jntet kan jag tro honåm om list med gässarne- omöjligt-
hvarföre han jömde et bref för gässarne var at han ej ville uptäcka sin
hädanfärd så tidigt och oroa dem för di håller så af honåm- derföre
låt jag honåm äfven få med deras kläder sån väl j/i/ck mig till hiärta-
om blinda flickan har jag vist fåt bref, ehur jag ej svarat ty jag vist
te at nöden ej då var änu så stor /,/ nu kan det alt vara gåt at få en
half t. - efter jag har låf skal jag nog passa på ner di andra stacka-
re behöfver sån bäst, ty om höstn har di ändå litet af sin åker. kornet
är någärlunda gått/,/ men rågen är blöt, alt oskat för köld j kring oss
/-/ den sån nu har ute, lär j nat fått skada /./

Di älskade gässarnas afresa årkade jag ej vänta ut j Calix /,/ utan
Mari Smats /Schmaltz, f. Clementeoff, en systerdotter till Sara Maria
Sandberg/ låfte följa dem på Fartyget när det en gång j vär/1/den blir
segelfärdigt- Så besynerligt har man blifvit narrat . Det sån fattades
hos mig då lade Larsmor /?/ till, Du måtte ej tycka jlla vara der öfver
om det j bland tryter mig /,/ så får jag åter /,/ tro nu mig at jag ej
kan vara här j behof. nok möglas vad miukt är för gässarne men di närwa-
rande äro alla omtänkta för dem.på Blörkf:/ors/ lemnade jag Dem . ej
tyckte di så mycket af morrmor. de bara hölt sig till deras magister.
ej förtröt jag Det fast jag hölt af dem. ty jag kan ej så med barn hand.

är tills di stiger om bord. nåk är det sent sent om hösten, men
vi har ju hafvit så mild höst.

Farväl älskade Barn

om jag så får säga.

haparanda
hos Fru Sundell

Sara Deutsch

de 10 Septemb:

/skrivet på tvären/:

Min Bön till Gud. at snart måtte få omfamna era älskad Barn.

Äfvan tror jag deras längtan nu vara sådan så tycte Maris

Billet ifrån Björkfårs /tyda på/.

Hubert H. H.
Roseville

Om jag den tillbakå på de är, som flöter sedan jag, en fattig skolpojke, för den gången stod inför Eda, från det ögonblick jag tagit upp i Edas hus att blifva en vändens besök (ty så hafven I behandlat mig!) — Låda till me; om jag räddas efter alla de gåvor, alla de uppmärksamhetar, alla den välsignade jag kunde njutit både då jag fäsom Lådan för Eda bara hade tillfälle att möta. Svare Eda omme omringar, och här kommer edet ådelmod väckt mig, det för mig nödvändiga i så rikt sätt, — så kan jag intet annat än förvara mig öfver allt detta. Ty det är inte stökigt af gåvor inflytt för mig så dess värde; äfven sattet skrupla den räknes förhållanden; och såsom följde. Där hafven I mot mig varit. — Och deromot, för jag på hvad jag hittills kunnat göra att mot. Svare allt detta, hvem obetydligt bli i detta? Har jag för Eda bara varit någon utmärkt, en någon god Lådan? Har jag under den tiden visat mig bättre än någon annan, gifvit jure af någon gynnsam flit, som förtjänat uppmärksamhet, några anlag, som förtjänat utmärkelse? Nej — måste jag Svare

ja den frägn; men jag vet nu mig själv att jag upphävit mina krafter i här fallen, att jag enast ha varit
lyst i sina vänner, att jag vill att smida den hand jag kanast - och jag i kan glädjas mig för
många fel, hålla jag en väl insat, att jag har skänkt till mitt mål något och flitigt; ty det
var i allernäst längtan att blias från Examenstinget; det var öfver af Gud och nu inte i högsta
god känslan af den förbindelse hvar Edel ädelnad förtatt mig, som gaf mig kraft att friska
många lediga ständer. Så att framt denna het, och som gaf eld och lid i mina arbeten.

Detta aut insen jag, detta aut erkaner jag. Den vändigt mycket skulle inte anna kunna tillig
gas, men jag har kanske redan utöfva länge varit med och framställa min tacksamhet. Det ligger en tid
framtid mig, hundra år till det står i Guds hand. Egen förädling och modersmötens upplysning skola
utöfva förmin för mitt arbete; jag skall beröda mig att i allt mitt uppförande ådagalagga att jag
och hvar jag har att tacka för hvad jag är och kan bli, och aldrig glömma de förtärliga jag gjort
de jag full af glädje och förhoppning trädde ut det aut, de jag nyligen tagit min första Examen.

Men hvarde skall väl det närmaste af mitt lif bli? - Under Dr. Grönh. hänsen har
jag tillfälle att en gång framställa de ² ~~ägn~~ ² ~~utgifter~~, som öppnade sig för mig; jag visade
att antingen skulle jag gämsadade här eller i Stockholm eller på en Docent qualifikation här var
mycket tvivelaktigt, emedan om en annan sökte det har tilligen är mera lycklig än jag. Att
äls för vinst i Stockholm, dertill ges för mig under nyskrande förhållanden inga utlykt, men
dessa bättre för framtiden; ty framt måtte en plats inrättas vid Museum, och kunde jag
till och med lösa en till betalt arbete dertill, för om jag anten tillfall så mycket färdig
för en beställning desto främare; och den befattning, som Prof. Wikström så fördelaktigt innehar, till
färdig all antyder i höge af honore besatt, och det var mig då en fördel att att under Pro-
fessornas egen gärd mig följat deraf. Och till aut detta skulle sig, dessutom de många
fördelarna af rika samlingar, bättre tillgång till ypperliga biblioteker, den närmare bekant-
skapen med de förtärliga lärde, ett glädje af för gärd så välkomna Ungaungslif, för att
icke nämna det gärd min snar kommande. Dunder af mig kunde sköda. Min huj, i
nyckelut men för mig en försläggning grund, drage mig således till Stockholm; och var det mig
förmant att de vinstas, jag skulle glad skjuta ifrån mig den ränge äran af en Docent-titel,
som blott muförde obekant, infamhet, och i tryggar för att förtärliga i sig.

Jag äger till Edel en stor förbindelse, kanske den största jag till någon människa, utom min
god Moder. äger. Men gärd skulle jag inte vilja afbrida den, och dertill upplysade alla mina

krafter, för att gärd och tjena Edel. Var det så att för Gustaf och Wilhelm en Låsa behöfdes; var det
för att det uppförande jag ådagalagt i gjorde mig dertill värdig, jag skulle i ett sådant fall finna
ett rikt fall för mina förbindelse uppförande. Det tärker mig i säga mig dessa dertill; men det till
här mig att säga, att hvad som följat i förmåga och gärdskap, det skulle min tacksamhet till Edel, och
min vänner emot den vinstas.

Såsom jag för Dr. Grönh. nämnd at det stark fråga om att i sommar bege mig till Lappland i
sitt kati med Prof. Wahlberg. För min framt kunde jag i intet henseende tillbringa en nyttigare sommar,
färd genom de kändskap, materialier till afhandlingar, och mer till jag genom den försläggning. Det ad förmant
att jag till en del måtte uppläsa penningar själv; men Dr. Löwenhüllens tillgång mig ett obegränsat låg
kati, utan vinst, för jag således intet hinder i vägen för dertill, and det hvar jag vid min återkomst
skall taga vägen. - För att nu få vinst i alla dessa frågor måtte jag vinstadigt till Stockholm, af
de med Dr. Grönh. och Dr. Fries, Wahlberg och Bohman samtliga hvar. Jag har annat att
utlykt mig för muförde i det; men som jag kan blott en stund efter, nödgas jag nu att anhålla att hvar.
Skapit tillfall mig på en dag begärd mig af den gärdskapet, jag så många gånger fört tagit i
anspråk. Om jag om Onsdag utlykt för, kan jag berda samma gärd (ifall jag i hvar förmant) vara i
Stockholm och efter att Onsdagen gjort upp mina affärer, redan Fredagen till begärd mig till tillbaka,
de jag äger åtskilliga gärdmål gärd.

Ty det återstär samma Disputationen och Föreläsningar. Jag har redan fört nämnd de drage ut-
gifter som detta utlykt, och om jag dertill lägga kostnader för den lilla tillställning som jag enligt gärd-
mål bruk i kan utlykt mig att hafva för mina vänner och bekanta, och hvilka jag således gärd
för lindrig som möjligt i det att jag förmant mig med 4 andra så att den i stället för att annat
gå till 100 R^{sk} nu blott skall kosta mig 20, - för min Dr. Grönh. hvar jag nödgas att
annat en gång, måtte det vara den sista. utlykt mig att för och min store skuld med annat vinst.
got. Hvar mycket kan jag i vinst betänkt, and med en 100 R^{sk} skall jag hell sakat hvar
Upsala skuld för, glad till efter att hafva fullgjort and hvar dessa blodsgärd af mig kunnat för-
dra.

Under hela min lifstid har jag aldrig skrifvit ett brev, som varit mig både så fört och
för kati. Jag har här fått Stacks Herrskapet för allt, and hvar jag af Edel utlykt, jag har
had till öfver utlykt min inuandiga vinstas, - men så har jag också varit till mig till
(ty hvar intet bruk ett and som fört för samma saken, som ett tilldägnen färd?) and en

Stockholm den 1. juli 1848.

Älskade Johan!

hvilket kärt och gladt möte, då Laura kom i går på eftermiddagen. Hå som hon medförde bref och underrättelser från dig, om din lyckliga framkomst, men snart hvar med glada lynne förbi, själfva andan i dina bref innebar något mystiskt mellankoliskt hvilket genomtrände mit hjerta, så att somnen öfvergaf om natten mina sjuka ögon, när jag suckade förde Guttas lika som ett genlyd fast sofvande, det andra ögat är nu mera sjukligt än ditt förra, men jag tror att det aldeles ej är någon fara med dem, ty kuggningen här alltid upphört, men jag är förnärvarande hvad man säger förögd, som säkert hafver sin öfvergång om ej alltför mycket täre anledningar inträffar, ögon sjukdomar lär varit gongbara

Älskade Joh: Bergman

Stenman

i går gjorde fru Kurman samt Fredrik
sin vist hos oss - Hårdt är just på väckert
för den starka torkan, och brännande ^{höl} skittan.

Barnen äro nu alla friska August Petter
nu kläcka med mig och skriver, Christen är
allt för hyggelig och beskedlig emot mig, och
alla nu har hon fattat lifvet på en huslig
sätt, ~~heller~~ ^{och} hjerta alltid fortfarande lika
varmt för henne som nu. Kärlek och
öppetväsande är i sammanlevnaden liflets
enda sanna njutningar - denna föndags
morgon sedan de flästa rest till staden
nytt jag just af en stunds stillhet, men nu
nytt kom Ebba från Joder med sin vän Erik
starkans Ebba, hon har ej varit hos oss sedan
du reste, Det du engång nämde att jag
ej har någon ting att säga, ~~ärade mig~~ ^{och} ~~stämde~~ ^{och}
Mycket pengar går det för mig, aldrig
har barnen så ropat på mat, som denna
sommars, allt är dyrt, och mycket skall det
vara, att så stort husall, tack för det

bekymmer för laxen att oss, fru Tornberg
hadde med sig en fiuding lax att oss som
hvar måst graf, lat ej Petters hufvudskä
mera sätta någon lax om du skickar hit,

Var nu vid godt mod. och komman
till de dina åter, med varm känsla för-
och verklig saknad efter dig skriver jag
dessa rader. Helga, mamma, knöster och
varma från din Henric -

nu kom Greta Wästberg med sina
gossar och piga -

att dina bref komma i någons ögon
behöfver du ej frukta jag läser alltid genast
in dem - Skrif ej så ottydligt du vill jag
är tillatt,

Grosshandlaren
Herr Joh. Bergman Oson
Haparanda

/Poststämpeln 1848/
1842 ²⁴/₇

Älskade vän!

förlåt mig som förledne tisdag glömde skriva i vinlet af hvarjehanda husliga göromål. dagen efter din afresa var jag rätt bekunrad för här var mycket stark storm och hagel, men om söndag förrniddag kom Olof W./?/ hit och underrättade mig at Norland hadde sett Örnsköld helbregda vid Sunsvall, och således var jag säker på dess lyckliga frankomst. Vi lefva här aldeles som vanligt, samt friska alla - kallfvar desslikes lefver ännu - i går på gossarnas trägna begäran klädde vi maijstång, men feck inge positif, så dansen blef förändrad till lekar, i dag på morgonen blef glädjen öfver den smakfulla prydnaden redan förbi för det uppkom en stark storm som ej endast slog i kull stängen utan äfven sänder densamma, så nu tror jag om jag lefver at jag nästa missommar afton slipper detta besvär, barnen hadde rätt roligt, och då är man tillfreds stäld för sin möda. I dag är 3. af Jungfruna ute till Calberg, Haga och Uldriks Dal, förat söka nöije, hvilket de säkert kommer lika förutan hemm i afton - säkert mera obelåtna än då de gick.

Gossarnas beständiga böner at få segla med Calqvistarna hadde jag på intet sätt kunnat afslå, om ej jag då jag en dag gick öfver qvarnbacken hört nöd rop, och med samma såg en slup kantrade med 4 herrar, alla skickliga sjömen, de höllo sig fast på kölen til des härifrån räddning fecks. Denna rysliga syn gorde det beslut at gossarna ej als får segla. Natten mot söndagen då Kleves skulle hafva främmande tömde kyverna åter källaren så de sjelfva feck sig middag hos Enbloms. Manne har låft komma ut var afton medan du är borta på det vi skall hafva karl i byggningen så jag kan såfva

tryckt.

Alla barnen ber helsa till sin goda älskade Pappa, Hen-
rica och Wellhelm, hvilka äro de mäst blödiga af våra barn gret
bittert i båten då de såg dig resa. Manne ber helsa, helsa hjert-
ligt till Mammarna /?/ och Moster Clementeoff - samt Christin
från din egen

Henrica

Missommar dagen - min bråska måste ursäkta slarfvret - Manne väntar
på brefvet, han far till staden.

Avskrift i 2 ex. Originallet hos Amalia Bergmans sterbhus
E.L.W.Bergman maj 1930.

Älskade vän!

förlåt att mig som förlidne tisdag glöm-
de skriva, i vinnit af hvargethande
hurliga görömmal, dagen efter din afresa
var jag rätt bekymrad för ^{här} var mycket
stark storm och hagell, men om söndag
törnsdags kom ~~off~~ Olof hit och
underrättade mig at Norland hadde
sett Örnsköld helbregda vid sundvall, och
således var jag säker på dess lyckliga
framkomst, i lifva här aldeles som van-
ligt, samt friska alla - kallfvar deslikas
lifver ännu - i går på gossarnas tråna
begäran kladda vi i majstång, men fick
ingen poppis, så dansen blif förändrad
till lekar, idag på morgon blif glad-
gen öfver den smakfulla prydnaden redan

Ernst Joh. Bergman öfver
Gripshandlaren

Stenhamnska

STOCKHOLM

1/4

redan förbi för det uppkom en stark
storm som ej endast slog i kuller stämningen
utan äfven förder den samman, så nu
tror jag om jag lever att jag nästa mis-
sommar afton slipper detta besvär,
barnen hade rätt roligt, och då ad
man tillfreds stald för sin möda,

i dag ad 4. af jungfrurna uti till Galberg
Haga, och Ulriks Dal, förut söka nöje,
hvilket de säkert kommer lika förutan
hemm i afton - säkert mera obelåtna än
då det gick -

Gosfarnas skulet jag searom lestandiga
börar att så seja med Galqvistarna
hade jag på intet sätt kunnat affla,
om ej jag då jag ^{en dag} gick öfver quarn
barken hört nåd rop, och med samma
lag en flug kantrade med 4. herrar,
alla skickliga fjörmen, de höllo sig fast
på kölön tildes härifrån vaddning ferts,

Denne rysliga syn gjorde det beflut att
gosfarna ej af far seja - Natten mot
söndagen då Klens skulle hafva framman
lönde kyrarna åter källaren så de sjelfa
deck sig middag hos Enbloms, Manne har
läst komma ut var afton medan de
är borta på det vi skall hafva karl
i byggningen så jag kan seja tryckt -

Alla barnen ber helja till sin goda
älskade Pappa, Henna, och Wellhelm
hvilka äro de mäst blödiga af vara barn
gret bittert i baten då de jag dig
seja - Manne ber helja,

helja hjertligt till Mammarna och
Moster Clementhoff - samt Christin
från din egen

Henna

Mis sommar dagen - min bräcka moster
ursakta flaret - manne väntar på brefvet
han får till staden -

Grosshandlaren
Herr Johan Bergman Oson
Neder Kalix och Björkfors.

Stockholm d. 15 Juni 1849.

Älskade Pappa!

I gå r återkom jag till hemmet efter afslutad exercis och hyste ännu det hoppet, att få träffa Pappa, då jag af Englund i Bredgränden underrättades om Pappas och Roberts afresa dagen förut. Jag tog då genast för mina saker en roddarbåt och begaf mig till Waldemarsudden, som återsågs med innerlig glädje, ehuru icke utan känslan af tomhet genom de afrestas frånvaro. Omständigheterna äro nu mindre bekymmersamma, än de någonsin kunna blifwa det i en framtid; måtte nu denna sommar i naturen blifwa en sommar för hela min menniska, den inre och yttre, så att alla krafter samverka till att under nådens regn och solsken åstadkomma goda frukter af kunskap och kärlek, förräder för hufwud och hjerta! In- tet är för mig viktigare än att stå under andens arbete, denna an- dan, som, lik en wind, blåser hvart han will utan att man wet, hwarifrån han kommer och hwart han far. Då jag finner mig så öfwer- hopad af förmåner i lekameligt och andeligt afseende, fattas jag (och borde göra mycket djupare, än det sker) af blygsel öfwer min owärdighet och kallsinnighet, min tröghet att efter den frikostige gifwarens wilja använda gåfwörna, min likgiltighet om den största gåfwan, Sonen, som Fadren sändt i verlden och utgifwit i döden till deras frälsning, som i lefwande tro tillegna sig nådens rikedomar.

O, en skatt öfwer alla skatter, Guds rike inwärtas i men- niskan, då det i en sann tro genom bön tillkommit och tillkommer våra hjertan!

Genom Guds hjälp hade jag framgång wid min exercis, ehuru denna war strängare än vanligt för studenterna. Kl. 4 på morgo-

nen trummades revelj, kl. 3/4 5 uppställning och exercis till 7, sedan från 8 till 10, från 12 till 1, från 4 till 6, 7 till 8. Vi woro inalles 110 studenter; första qvällen blefvo wi alla bröder, men som jag icke ens till namnet lärt känna flertalet, lär wäl bekantskapen wara af föga waraktighet. Sedan gevären på uttryckningsdagen blifwit till tyghuset återlemnade, tågade Companiet med befäl och korporaler till Odens lund, der en afskeds sexa var anordnad. Det är nu rätt godt att hafwa detta undangjordt.

Helsa rätt mycket, utom Farmor och Moster samt öfriga slägtingar, August och Robert; jag skall med det snaraste göra en liten påhelsning äfwen hos dem med några rader. Farwäl, kära Pappa från

C a r l.

Avskrift i 2 ex. Originalet hos Amalia Bergmans sterbhus.
E.L.W.Bergman maj 1930.

Grosshandlaren
H.Herr Johan Bergman Oson
Neder Kalix och Björkfors.

Goda Älskade Gubbe!
som jag vet at du gärna motager, om aldrig så klena ra-
der, vill jag nu mit i stöket skrifva. Jag är i staden och håll på
at ställa rummen i orning, för at motaga fru Thornberg, om hon kom-
mer med ångboten.

Mycket längtar jag at få bref från dig och litet har jag
at säga dessförinnan;

Carl är med mig i staden för at uträtta hvarjehanda, äfven
för mig, det är en lättnad i alt at få hafva honom i närheten, han
är oss en stor skatt gifven af Gud. Prosten Dillner har skrifvit
till honom, at han skulle studera och så fort som möjligt göra bort
graden, förat sedan få egna sig för det andeliga lifvet, och det
gladde mig mycket, för sådana personers ord värkar mycket, Carl fick
en sådan ifver med sina studjer.

Nå nu har vi Susen på landet, och han trifs bra, nu har
man först nöije af hästen, ehuru väl vi blott begagnat den, några
gonger kring Jurgården. Stenborg har frossen, Gustaf känner till den
ännu något litet men jag hoppas det skall snart vara bra med honom.
Gubben Lunberg har varit hos oss några dagar, och han är nu ~~xxx~~
hygglig annast har vi ingen främmande.

Förlåt att jag hopskrifvat detta bref, men du vet hur det
är för mig då jag har brottom.

Tack goda goda vän för alt som du ställt för oss bra.
Alla barnen längta efter underättelse af pappa. När du skrifer säg
huru det blifver med lilla Carin Åkerström från Calix

Faräl helsa gossarna från din Henrica och Moster

den 26. Juni 1849.

Avskrift i 2 ex. Originalen hos Amalia Bergmans sterbhus.
E.L.W.Bergman maj 1930.

Skederstadi och Björkfont. 22. 40

Besta Pappa!

Vi äro såliga beskrifvare
såväl somder Emil som under en tid.
Nad mig beträffar är förhållandet
det, att allt som skall på passaget
beskrifvas, blit så små och blitar att
det förtiger lanten, som dock är nödvändig
för att det som skulle sagas, skall
blifva riktigt sagt. Pappa nämnde
sista besöket sin önskan att se till hvar
Emil förhåller sig, och något litet blev
väl af en sagdt af mig till svar derpå
om några tillägg. Nåd. Hans studier angår blit
hans resa visierligen en rinning för honom, om
vi så vara friska, ty churu han ike visar
någon riktig lust att vara flitig, så låter

Handlaren
Högadde och Johan Bergman
Stockholm

han är ganska jämt, och den enskilda
undervisningen är så nödvändig för så små
gesper som han. Skolan är inte för dem, ty
de lära de sig mycket ord af kamrater,
men äro i själfrä vorket oförmögna att be-
gära undervisningen. Jag har inte föreställt
mig att han var så mycket efter i kunskap
för sina år, som han verkligen är, och
så som inte heller begär att han skall
själfständigt under fristunder vara rädd af
läsning. Allen jag tror att denna så nyttiga
brett till läsning för sig själv, till exempel
af svenska historien af Tryckell, skall komma,
när han ommit sig litet före. För öfrigt
kan jag säga att hos honom ^{vaknat} ett nytt mod
och friskhet i sinnet, så att man knappt
känner igen honom i visst fall. Han visar
mycket leflighet och tilltagenhets.
Skad mig till engår så har jag så lycklig
ställning för det närvarande, att jag endast
måtteligen betänkt på att den blir rätt
använd för framtiden, men har i mina
maste jag befalla mig att Gud.

af Johannes som var här i veckan,
hörde jag att Larmon var bättre, så
att hon någon stund på dagen brukade
vara i v. & Vi ha vi fått snö, och med
den hopp att oftare, och lättare få besöka
Nåskyn och kyrkan. Wittilly har måglat
merit hinderamt.

Är jag dålig brefskrifvare, så kan
jag också bekänna, att när posten kommer,
jag i ett afseende är rädd att hafva
bref, af blyggen nemligen öfver min
egen försåmlichkeit, i det afseendet.
Jag vet ej huru det kommer sig, jag
är likasom alltid uppsatt att inväntas, och
när jag då skall på papperet säga något,
blir det sådant att jag ej själv kan
varas nöjd med hvad som är. Det
är bra, att mina bref få komma som
bihang till det. Farväl för denna gång
från Carl.

Björkfors d. 30 e Nov. 1857.

))
Älskade Pappa!

I August är i dag af en bröllopsfärd
till Kaparkunda. Hindrad att skriva till Papp
och Svorn underlämnad af Emil. äro inbjudna till
Ullerströms bröllop, och jag läter Emil. medfölja mig.
Men för min egen del kan jag ej lust att sä-
tels på, och i obetydligt mått, bekänna Kaparkunda,
vi ha nemligen för några dagar sedan hemkommit från
ett långvarigt besök derstädes, såsom nämndes i förra
brevet. Pappa nämnde i sitt sista, någon lärka
på Åhus. (Hvad den är informator), jag klef och något
bekant med honom under sistas terminen, och Robert
känner honom såkert ända bättre. Han är helt

En
Sjögård af en Johan Obergman

och
och
och

visat en älsklig yngling, och, såsom jag tror, med
goda kunskaper. Vi hafva häruppe den allvarsamaste.
vinter med gadt fört och lindrig köld, och nu instunda-
gaten. Tiden med sina händelser förgår som en dröm.
Gud vare barm och barm att vi hafva bröd för kroppen.
Det är dock en stor nöd, ty alltså stor fattigdom vill
och hindrar spårens omständigheter. Som jag nämnde i förra
brevet, låt det väl vara sig att komma ut hemul-
garn till väfning, ty Carolina säger att många för-
frågningar hos henne varit i det hemväfningssyftet.
Vi få ja göra ett litet försök dermed. Det vore
en otänkelig glädje att kunna anvisa arbetet
att dem som söka det men för barnen är väl utväg
därrefter att finna; det afseendets. att ordna slätt-
ningen för folket så att någon sorts utkomsthållan för den
kände öppnas, som med familjer är alldeles arbets- och
brödlösa, fördrade stor vishet och omständigheter, men skulle

bringa mycket välsignelse och tröst till öfver orden. Denna?
Helsa nu allamma från Pappa & Carl,
P. S. Carolina och Emil besjå om sina hälsningar.

Björkfors d. 17 Dec. 1851.
Höglärligade Herrar!

August påminne oss i brev-
skrifning försumliga bröder att de brev som
denne dag afsändes, skulle framkomma till
sjelfva julen, och då börjades straxt ett allmänt
skrifvande. Vi hafva nu haft en så vacker
och så helagsam höst, att man måste förundra
sig öfver Guds godhet såväl i det lekam-
liga som i det andeliga. Den ike minst
dyra gåfvan är frid för oss. Men nu
qust och jag hafva olika vägar, så är an-
dels förhållandet en god, att jag inte kan
bevara all värdighet som han bevisar. Men
som måste jag göra, hvad han från sin ställning
med rätta beaktar på; men han lemnar mig
en sådan frihet och behåller så vänligt förhållande,
att jag endast kan säga: Gud lofva honom
vår egen för det allt. (Käran skall vi
vara mig nyttig öfver den linnan, att jag får vänta
mig med ett mera fritt umgängesföret, tillföra
mera fri häde att talas och skrivas, hvad
jag förkommer, utan mycken öfverläggning

Personhandlaren -

Herr J. Bergman (son)

Den noggrannhet som leder, hvarvid man
under sin skol- och studietid får nänja sig,
är visst mycket bra; men så är det också
och nyttigt, att få mera själfständighet, än
den man påst sig vid, när man alltid
har examon-böcker på ryggen. Men Emil
har jag för närvarande intet annat än godt
att säga; vår läsning har under dessa dagar
blifvit nog ofta afbruten; men dagarna är
ock så högst kort, på något för vi väl laga
skadan igen. Calle Lundberg har under
de sista veckorna varit mycket snäll, gerna,
och väl lärt öfver sina ledd, och afhållit sig
från drängstugan. Måtte det blott få fort-
fara! Pappa bad mig läsa predikan för farmor
om Söndagarna, men jag har ännu ej kunnat göra
det genom många andra hinder som mellankom-
mit. Det är också bättre, att göra besök på
Hälsyn i veckan; om Söndagarna vilja så mycket
folk samla sig till vår lilla gudstjänst här
i salen, att det icke vore lämpligt att vara
borta den dagen. Jag reser nu i morgon till Hälsyn
för att träffa farmor före helgen.
Det var nemligen förskönet beslutadt, att

jag skulle predika i Hållis kyrka fulldegens
aftonsång, men emedan jag önskade att vara
ledig för den dagen till ett besök i Torneå,
så blef det ändradt. Pappa bad mig afven
ej åtaga mig vidare att predika i närboende,
till nödvändigheten att heila kropp och
själskrafter; säkert är också att det ej
blev af någon gång. Och så det för-
sker, blott någon gång, är det snarare en
liten förfriskning och omvelling, än modfänt
arbete. Emellj jag nu ej kon mig der till jul,
så måste jag väl både för Prostens skull, och
emedan många släktlingar och vänner så vilja,
ännu göra det någon gång. Men detta
måste allt hemställas Gud, ger Han intet att
ypredika, så måste jag i alla händelser låta bli.
Nu vet jag intet mer för denna gång att
tillägga, än önska god julglädje ur Beth-
lehems kribba ut eder älskade föräldrar
och andra i hemmet. Julen är den heliga
barnslighetens fest. Gud låte oss fattiga
barn, få känna min Färfares i den sköna
ställning som Han i denna fest föreställes oss!
Färsäll, innerligt älskade föräldrar, Lecknar
Carl Worr.

Wäldemarssudden. Den 3 Oct. 52.

Älskade Mamma!

Här hemma är det naturligt-
vis mycket tomt efter Mamma.
Men jag förstår väl, att afståndet
ej får skilja oss åt, utan att Mamma
ofta tänker på oss, barn, som äro ute
i stora werlden.

O! huru många kära minnen
har ej denna sommar givaremnat!
Huru nyttig har ej denna ej varit
för oss! Alla samtal, som wida trölla
med Karl, äro nu så kära att min-
nas. Mamma och syskon-kretsen
deruppe känner jag nu så mycket
kärare, som jag tror, både genom
ett inre samband, hvilket nu blif-
vit så mycket stärkare knutet; och
genom det stora afståndet mellan
oss efter en så kär sammanvaro,

H. H. Bergman.

Wadby.

hvilken värde jag nu först till någon
del känner.

Tack! kära Mamma, för all
hjälp Mamma gör och gjort oss, så
väl nu frånvarande, som förut
hemma.

Jag har så litet att säga; men
önskar blott att få ett bref från Mam-
ma. Det skulle blifwa så innerligt
välkommet. Hjertliga hälsningar
först till Mamma, Moster Clemen-
tiöff och Maja, systerkonen, Caroline,
Johannes Adolf, Enna Torquist och alla
andra wäroner deruppe. Af detta
ogamantliga bref kan Mamma väl se huru
ovan jag är i att skrifa bref.

Skrif snart till Mamma.
Den Gustaf.

P.S. Låt ingen läsa detta bref.

F. A. G. Bm

Robert!

De böcker, som Stenberg beställt,
woro utgångna. De penningar, jag
af dig emottog räckte till. Snackor-
na kommo icke denna gång, emedan
du kanske snart kommer själf med.
Din juls ligger i en bytta. Vi
hoppas, att du icke blifwer ledsen,
derföre att du ej fick din egen.
Johan och Sofia sanna Christendom,
som wa bortländ, att flickorna
Stenberg, hvilken nu är i
Bergslagen och har den med
sig; du kan kanske väl få
den framdeles.

Gustaf Bergman.

Den följande

Medan Dajpa många gå-
rifert mig, förtröende i denna fråga, så
har jag nu också uppmärksamt sågt huru ja,
lägenheten, särskildt när afseende på den
föreliggande frågan i Hammars har varit förstått sig
satt i förhållande på såden ja, är af samma
tanke som Dajpa, men helt annorlunda lifver-
förhållandet, när frågan blir om skulden.

Hammars har skrifvit den följande till
hans stall på Guds rikas sida, inom vårt hus.
Dajpa har skrifvit sina barn mer än nantig
året för sedan den jorðiska men skrifves inte
allt på Guds rike, och har de här varit
i afseende på att skrifva, detta mer in-
vändigt, sedan han är i en annan
någorätt, nu att det följande skrifvas
af honom mer till sin egen förmån.

Min älskade Pappa.

Tack för Pappas bref som var mig till nytta
tes i Solhuma. Tack för att min Pappa
lät mig resa, ty resan har sedan tillhills
varit så trefflig och god och tackar jag att den
skall blifva det ända mera.

Det synes mig som vore det en vistationsresa
i Prostgårdarna. Först i Ålpsala hos Profs-
sor Torén han är ju kyrkoherde sedan efter att
hafva varit i Ålpsala till 10 på morgonen d. 10. ~~jan~~
och hade wackert och behagligt wäder togo vi på aft-
nen in i Ålpsala Prostgård hos Prosten enstäm-
migt jag hade bref och recommendationer af Pappa
och andra i Ålpsala hvilket ju war godt att få underka-
den kalla ock döda Gästgivargården, det war afven

Christina
den 14. Decem. 1811

Stockholm

och det att se ett frammande hus och en
älsklig och söt Pröstinna. Bröderna kände han.
Ske till honom något sedan Prestbetsbalkens mö-
tet, men han är ej lik honom. Senfrån reste
vi kl. 10 om den 11 och hvilade hästarna sedan
hos Pröstinnan Ullingvist i Nørby vid Sala,
hvarst äfven middag. Spisades, hon och hennes
systrar blefvo högeligen oförraskade och glada
öfver det oöfventade besöket och sände sina vän-
liga hälsningar. Först kl. 9 på aftnen warden gläd-
jew inne till på råkade hära wannerne, den
efterlängade vännen.

Vi satte i Ulsala och hela wagen höfde ^{de} want
så utmärkt måla och måna om, att jula
på mig och öfna om mig mycket mer än
i skallen gjort honom, som weten att jag
är en frisk och duktig flicka.

Stegen kyla har jag känt Ullingstennens fälsan,
fellen och iafsterna war gode rekommater, men
njutit af det sköna mansket, hvilket i förening
med fälsan och stegen, fälsan med sin på dess gremar,

bildade härliga winterlands kaper. Skade man blott
kunna måla af det och återgifwa det så på duken.
Jag hoppas att få något bref nästa påsdag
och jag då får åter höra något från eder.
I så mått jag nu lust att besöka till mamma
och bröderna, men som frostbudet går sedan i dag
på morgonen så kommer jag ej denna gång
på blott hälsa dem alla hjärtligt. Jag skicka hel-
ningar till Wilhelm och Anna, som varit snälla
och skrifvit hvilka bref snart skola beswaras. För-
stigt hälsningar till alla i hemmet, bröderna barnen.
Läsa detta. Öfna några ar. Skadet ser det något på
Pappa? Måtte han blott ej blifva alldeles förfrusen, då
det här är 26 grader källda många skall det då vara der
utifrån i Norden? Tante och Maria hälsar äfven

genom

Pappa

Ullingvist

Henrika

Lärskilt beger jag Pappa helka vinteren hjärtligt.
hän

En ändring i bevel för sig. Hatt
tydligt tala. var alskade Mamma
blef af alla gråst igen hand.
Lilla Gåh. skall snart få land sig,
Anas, nästa Lärnan setter.

Roberti afresa har jag bemärkt.
Lijssam i kulle, wara uti 50° och ha
hans adress, misser sänkt till tidpunkt
for att nagot hängi. Lijssam i kulle, hown,
alla till till. wara uti. Lijssam i kulle,
Lijssam i kulle, uti 50° och ha
Lijssam i kulle, uti 50° och ha
Lijssam i kulle, uti 50° och ha

Capitolo - Terzo

Je & leone affetto.

2. Aug 1893

Mr. A. P. Pappa
 Stockholm
 1881

[illegible][illegible][illegible]

London d. 8 April 1854.

Föräldrar, Syskon och vänner!

Bemäktigad af en hafsig ångslan,
fruktade jag, att möjligen någon
af mina anförwanter vore käm-
frande med döden, eller möjligen
redan aflidit. Pappa var den
första, som lön mig i tankarna,
och jag försökte att beröja för
honom. — Vil närmare efter-
sinnande har jag stannat vid den
tanken, att det är en påminnelse
för mig själv att hålla mig be-
sed. Jag känner till och ofta
en smärta, liksom stygn i trakt
af hjertat eller wensträ lungan.
Möjligen att döden der redan
bitit sig fast.

— Felat och hoppas till
Gud, att Han skall bättra, hvad
jag brutit, och vara dem nådelig,
som jag varit till förargelse. —

Om min sjukdom blir långvarig,
hvitket jag dock icke tror, så
kunnen I i alla fall vara
öfvertygade om, att jag med
all kärlek och omhet skall
vårdas af Mr Wine och hans
familj, hos hvilken jag bor.
Bewisen dem tackfarnhet. —

Gud gifve att vi alla
snart vakas i himmelen.

Hejls Fineman! Giv Gud mig
nåd och kraft, så vill jag
om en stund tala med eder
mera!

Q

Afskrift af et påbörjadt bref, funnit
bland Roberts papper hvaraf indel
var bort rifvit —

Original af detta brev

Al. Grosshandlern
Herr Joh. Bergman (Olsen)
Schweden
Stockholm.

BREMEN
von der West-Seite.

Myraste föräldrar, hjertligt ilskade barn!
Med inrely, erkännat, framkallad af Dets föräldrar, som
på det vis som jag, och med den öfvertygelsen att minnes att min
föreläggelse om tillförlitlighet af Dets föräldrar har och min har haft
stod, nu vägen återbar motgång spets giva det föräldrar,
och som blott frammit till Dets föräldrar efter en angenäm
spets, vilken föregående besök, som jag hoppas kommer till
hand, och Dets föräldrar. I Dets föräldrar blev jag föräldrar med den
föräldrar, som Dets föräldrar anvisat mig, att Dets föräldrar, Dets föräldrar
Dets föräldrar hade vi Dets föräldrar, med en from och till Dets föräldrar
Dets föräldrar, ankomme till Hamburg, intaga vi endast en måltid,
och Dets föräldrar oförvilligen resan med Dets föräldrar till Bremen,
Dets föräldrar, som Dets föräldrar Dets föräldrar

en likhet till det som jag vid spridningen genom alla herrar i
 denna församling ordnade för morgondagen, emedan fläsket nu
 är så dyrt. Det började mig i blund med en öfverallt förmodan
 som fruktade sig för förkommit och med mynigheten välviljig.
 på angående spridningen reser tillbaka till staden från Mönsterdal. Denna
 i en beaktenskap som då allvarigt fläsket var, och som till
 en mynighet till flera andra Söndagsaftonen gick jag till
 Sösten Mönsterdal, som bjöd mig på the, inom mig kunnade
 önskan som en man mår, att erbjuda något i enlighet
 staden. Men jag saken till mig, och inte blev till
 mig som följande dagen till den personen, i hvars hus jag
 var inbjuden, och drog afren försorg om mig. Jag
 på ett sätt och till ett i stället. För öfrigt har vi två gånger
 varit bjudna till middag hos stadsinspektörens hustru, som
 som också varit på åtskilliga af stadens märkbara herrar.
 Härmed är en stamme till vår stora glösa historia upptecknad.

[illegible][illegible]

Grosshandlaren   Neder Kalix och Björkfors den 19 Mars 1856.
Herr Johan Bergman Oson
Stockholm.

Dyraste Föräldrar!

Några dagar hafva redan förflutit på Björkfors efter den långa resan som tröttar, om också denna verkan ej förspörjes straxt. Att mig mött all möjlig härlighet af släkt och vänner, har, som jag tyckes minnas, mitt sista bref redan meddelat. Allt sammanstämmer att för mig betyga Guds godhet; att för Honom, Fadren och Skaparen förhålla hjertat, vore under sådana omständigheter ett brott af oförlätlig beskaffenhet, det vore Judas brott. Mitt mål och min selsättning blifver derföre nu, att genom hjertats suckan bereda tillträde för Herrans Ande till min själ och hjerta; det förblifver dock Hans Andes ensak att utföra vår salighets verk. Det är icke för våra gerningars skull egentligen, men för försummelse af nådens anbud, som ansvaret en gång skall blifva stort. Utan att lära känna synden finnes ingen sanning i verlden eller i vår tro på Christum; Gud allena kan och vill lära oss förstå sanningen, men oss till hörer att emottaga och, om än så svagt, dock söka vaka öfver det lilla som gifves. "Beder och I skolen få" äre det ord som jag önskar att

I går var Långfredag, och en stund för gudstjenst hölls som vanligt uti skolsalen. Det yttre är bättre ordnad nu, än det var och kunde vara på min tid; äran för alltsammans hörer Gud till, som skickar allt i sinom tid. Man kan ej annat än hålla af Mustaparta. Sällström har ej varit hemma öfver helgen; likaså är Anna Törnqvist frånvarande, men utom henne har jag träffat alla dem som stå i närmaste förbindelse med huset.

Jag vet intet vidare att språka om; den ljusa, vackra

våren bjuder ut i det fria. Angenämt för ögat är allt hvad som här möter blicken. Gud välsigne allt till det bästa.' Utom helsning till syskonen, får jag bedja om uppriktig helsning till de öfriga i huset och till Anna

Lef väl! Med tillgifvenhet tecknar sig eder

C a r l.

Jag har i dag varit ned till kyrkan, och tecknar detta Postscriptum på prestgården. Nästa postdag hoppas jag komma att skriva till Robert. Han önskar underrättelse från mig om ställning en här; mitt löfte derom är icke glömt, fastän uppskjutat att verkställa.

Avskrift i 2 ex. Originalet hos Analia Bergmans sterbhus.
E.L.W.Bergman maj 1930.

• Peter. Maria und Elisabeth den 17. März 1881

(1) X_{eff} is constant!

Några dagar hafva redan förflytt sig sedan Herrskers efter
den längre resan som fört till oss också denna vecka i följande
strakt. Att mig mött all möjlig hälsning af släkt och vänner,
som en ja tycks minnas, mitt första brev som utvald. Allt som
kan och som betyga Guds godhet, att för honom, färd
och för hans vilja, vore under sådana omständigheter
att vara i skillett. Det som färdas brott. Mitt
och min sysselsättning lifver, därför att jag
helt och hållet tillträdde för honom. Andra till min, att
att för det förblifva dock hans (dessa ensa) att utgå
en salighets verk. Det är icke för våra gemensamma
egentligen men, för försummelse af nådens arbete, som en
engång skäl bekräftar stort. Utan att lära känna, under sin
ingen anning, i världen att i sin färd, Gud allena
han och vill lära oss förstå sanningen, men oss liksom
att emottaga och, om vi är en, till att verka för
den som jag. Peter och. Skolen så är det ord som ^{önskar att} ~~jag~~ ^{visst} ~~är~~

J går en Långfredag, och en stund för gästgäst hölls som
vanligt till skottalen. Det yttre är bättre ordnat nu, än det
var och kunde vara på min tid; äran för alltfammand hören
ges till flickar allt i samma tid. Man kan ej annat än hålla
af händelserna. - Lillström har ej varit hemma öfver helgen,
liksom är Anna dennes främmande; men ^{efter} för öfrigt har jag
tröskat dem för stå i närmaste förbindelse med huse

Jag vet intet vidare att spräkas om; den Gissa, varken
varen/bjuren ut i det fria. Angenamt för allt så allt ha
som ha vänta tilliken. Gud välsigne allt till det bästa!
Utom hälsning till systeren, får jag säga en öfverflödigt hälsning
till de öfriga i huset och till Anna

Leif väl! Med tillgiffvenhet. Lecknar sig eller
Gare

Jag har i dag varit vid den kyrkan, och tecknat
den och ristat på prästgården. Lilla partiet, hoppas
jag kommer att se för den Robert. Han anstas
undermåttan från mig en fläckadigast, med
lofte derom är inte glömd, fastän uppskjutet att
verkställas.

hufvud, och Roberts blef spåren

med alla
räddning.

Officererna i England. Håret
under natan var ganska godt och
huru något ombestligt. Håret
var sjösjukt hela tiden, men jag
knäppt några timmar.
Första delen af tiden föreföll
ganska angenäm och jag var
något nöjd med det men
blef det annorlunda. Sedan
innan vi for från Götter
återkomma, blott vi en gång
och sått honom ännu mera. Eft
in dogan åter blott och sedan

Reinöland den 8 Sept 1856.

Min älskade Pappa!

I går förbyggde ordinationen; det var en oroligt
vacker dag, en sabbath i naturen. Tidigt på morgonen intogs en festligt
sällamans och samvård sedan ut till lära. (Kvällen)
hade samlat sig, äfven från staden, och gudstjensten hade en särdeles
behag. Längre i träsktaren var så ren och vacker, att man der af
fick ett godt intryck, och äfven vår redare biskop höder man ^(Kvällen) jerna
kvad han säger så många gånger godt, och alltid så coolt menadt.
Sedan gudstjensten var till fullt avslutad, utläses biskopen sin blysnariga
gammalmodigt granna skrud och hade, åtföljd af frustid, och af
oss som erinrande i hvita skjorter, fram för altaret, öppnande åter
med ett tal, som var särdeles grundligt och rikligt. Tiden
utnyttades af de orden: Guds ord är lifvande och skarpare än något
svärd, och går igenom till oss det åtskilliga gjut och ande.
Han framställde oss alla Guds ord som vara lifvande i den som
talar, för att det må intränga i människors hjertan i själva den
innersta grund från hvilken tankar och begär uppstå. Had de

unga "ännesvännerna", såsom han förare en gång uttryckte sig, ike vara
för snare att på allmänna skjutna skallen för utblifven frukt af sin predikan,
och alltid predika för sig själfva först, hvad de villo predika för andra.
Sedan några frågor till handboken belifvit besvarades aflades tros-
bekännelse och ed; derpå öfverlemnades det så kallade prestbrevet,
mestaken ikläddes och bönen lästes öfver hvar och en särskilt.
Detta är utvidan af historien om prestvigningen; om det inre af saken
har jag ike annat att säga, än att jag känner mig innerligt
fredad med hvad som skett för från förra trefvel. Min mening
är nu att denna gåva några månader för att söka göra bort
Pastoralen med det samma. - Sedan allt var slut i kyrkan, samlades
ett mycket talrikt sällskap till middag hos biskopen; vi satte till
bordet i nära två timmar. Kort efter middagsmåltiden bröts vi
appt, emellan en af kamraterna skulde, ännu samma afton,
med Berzelius afgå till sin station i Umeå.

Det inneliggande besöket till Mamma skrefs på
~~Söndagsmorgonen~~
~~onsdagen~~ förrän än vi begäp oss i väg, så att det ike
innehåller någon relation af förloppet vid prestvigningen - jag
menar, att Pappa tager sig dessa rader till nöden. För öfrigt har
jag endast att säga om de hjertligaste hälsningar till släkten inom och
utom huset från Pappas tillgifne (Pare)

Neder Kalix, Riso' den 23de Maj 1857
Bästa Pappa!

Nu har jag all erkännat
tagandet af Pappas bref af den 23de April samt
det bifogade brefet från Mamma.
Att de vid denna tidpunkt, som alltid
eljest, måste vara kända, behöfver
ej erinras. Jag reste nu med ångfartyg
förleden Måndag, oaktadt väglaget
var mycket dåligt, för att träffa
Nålsby-barnen. De hafva nu så
trefligt, endrögtigt och fridfullt,
att det icke annat kan, än vara
ett nöje att se dem. Annie
har, i min ögon, förkovrat sig
till vissitet och intresse. Sällig
bestyr, hvilket är ganska naturligt
att se.

NIDER KALIX
18. 5. 57
Grafshandlaren
Herr Johan Bergman

Stockholm

27
För några timmar har jag
i dag gästet hos Johannes
här ute på Riso, men ämnar
nu begifva mig tillbaka med
Auzaff. — I afseende på mina
angelägenheter har jag i dag intet
att tillägga till hvad förut blifvit
nämndt, ehuru tankarna välla ^{mång}
faldrigt. Pappa nämnde att ett
bref från mig i Gucs Tornea hade
innehållit besynnerliga ideer; jag
minnes ej hvad jag skrifvit, men vet
med mig, att jag inte var nöjd med
mina skrifvelser, emedan man inte
kan finna de rätta orden, som uttala
ens hjerta; när man på något sätt
är störd från sin väg; dock tror
jag inte att jag skrifvit det

som varit oråd, om jag kunde
förklara mig, men du minnes
jag ej hvad det kunde vara.

Med anhängen om hälsningar
till Mamma, alla hemmansvärdar
och den som ihågkomma mig
för för denna gång säga
Farväl Pappa

Carl Henrik.

Goda Gubbe!

förut har jag uttömt mina tankar och dagens händelser till Hendrika, men dock ville jag gärna tala några ord till Dig. Tack för brevet, men det utlovade brevet med Berseäius har icke ännu kommit oss tillhanda, tack emellertid därför.

I dag har Carl hållit Gudstjänst för en uppmärksam och rörd församling här på Björkfors. sedan förrättade han nattvards tjänst med tvenne hustrur den ena sjuk till kropp den andra sjuk till själen och det var godt få vara med på dylika tillfällen, vid henkomsten döptes ett barn. och dylika förrättningar förefalla här hvarje vecka. det är godt för folket att hafva Präst på stället efter som Haparanda nu hörs varda kommen till Calix skall jag resa dit förat taga emot sakerna med Carl som är min följeslagare. Nu får du blott några tomma rader derföre äfven att jag har brotton, här är främmande några herrar och Anna Törnqvist som kommit förat träffa mig i dag på motgon. Nog måtte vi få taga emot främmande resande ... .. då många reser.

hos Carin var jag. och Christin hon befan sig mycket bra så nögd och glad ut samt fetare än förut. Flora lär vara mycket bra emot henne. Här nu mycket stilla, mindre folk än i fjol, men kallt och således sen växtlighet. Lantmetare är och i huset en hygglig ung man en löitenant.

Nu har jag tid att tala något hjerte och tanke tal, utan .... dig icke taga illa detta. Jag tänker mig så snart komma men vet icke ännu när. Adjö Din Rika.

Björkfors den 29. Juni 1857.

Anna Törnqvist har skickat graflax men för mycket för oss bed Henrika sälja åt Alm ett pund eller hvad hon vill hafva däraf. Någon bit åt fru Lunberg och Brandenburg om du så vill. Kan saltet bör väl borttagas så den ej blir för salt.

Henrika fick ej me bref.

Goda Gubbs!

Fort har jag utlöst mina tankar
och dagens händelser till Hudsittas
där. ville jag gärna tala några ord
till Dig. Satt för öfrigt, men det ut
lämnade brevet med Persilus har inte
ännu kommit oss till handa på tack med
lotta därför.

I dag har Carl hållit gudstjänst
för en uppmärksam och vord församling
här på Björkfors. Sedan förvaltede
han nattvards tjänt med tvänne hustrur
den ena ^{här kropp} spök den andra spök till spöken
och det var godt för oss med på dyli
ka tillfällen, vid hemkomsten döptes
ett barn. och dylika förtäringar
föreläsa har nogge varit. Det är
för folket att hafva (P) ^{att på stället}

efter som Majaranda nu hört varda
kommen till Galixi skulle jag resa dit
först säga emot saterne med Carl,
som är min följeslagare, nu får
du blott några tomta rader därför
äfvän att jag har brättat, hade
början med några hörsars och Anna.
Torngrenst som kommit först träffa
mig i jag på mågan. Nog matte
nu på jagas emot framstående resande
~~Den som har varit i skolan~~

har varit var jag, och Christen som
befann sig mycket bra så nöjd och
glad ut samt fetare än förut. Flora
har varit mycket bra emot henne.

Har nu mycket stilla, minns de folk
än i fjöl, men kallt och saligt den
växthet. Lantmätare ad ökar i
huset en byggelig ung man en
Leutenant.

Har jag till att tala något
nu tänker tal, utan känd
lysta att

dig inte Tager illa detta.

Jag tänker mig så snart komma
men vet inte än när när.

Adjo Din Brida

Uppsala den 29. juni 1847.

Anna Torngrenst har skickat
graflex men för mycket för att
bed Henrika sälja åt Anna ett
flund och hade hon inte haft
dessa. Mayon till åt Frukenburg
och Brandenburg om du så vill.
Men sållet för valbristlagas så den
ej blir för salt.

Henrika fick ej mer brev.

1859

Ch. H. H. H.

Antiquary

Aug 8, 14 June 1859

Ch. H. H. H.

Aug 22 June

Besvitt af går d.
d. 23 April

af den sanna Döden

Det är bra, liksom jag
hört af mig, och jag ser för
mig att jag måste försöka
få jag af mera för, med Glö.
derna. mjölk. Tack för
besvitt - men Det går nu
med enda Själsfaktum
Om dödens art, om det, om det
jag, skära mig rätt af
Dö,

Öfversten köls ju här at förwaga
sä jag. nu mer se. så förwa
och är flut, ja flut +.

God. mig. Guds karp om
den. äga. lathet.

Så se om jag. den Träffe
mina. här. flutningar.

Jedre. jag. Guds. Guds. dem

Så gått som jag. önskar.

källa. dem. Alla. Guds.

vet. hvad. jag. Täng. här. ja

var. Siden. Freda. aff. det. at

mig. källa. här. Alla.

Alla. Eden. Alla. mer

Sophia. Clement. Hoff.

och, för öfrigt är
alla bra eftersom jag
är bra *

nu hör du om min
närvarande befrielse,
hälsa nu alla de som
komma skag mig -
och bed dem hälsa
på mig med några
brev någon gång - hälsa -
hälsa alla - sprin dem
och och. deras 'Sanna
vår Söndagsflimskott

Siötkfors d. 29 April 1860

Gudsorden

Tack, ja mycket tack för
brevet. Jag skyndar mig
att besvara, och tillika
sända något om min nu-
varande lif. Jag fen-
ner mig, på belätna
för det närvarande,
med Guds vilja och
beslut med mig -
och denna min osam-
het i, mestadest
belätna, på vilka, jag
anser, men Tid vara
kort har på för den.

Enar Sjön i Alsterberg hafvar ju förflutit -

Guad berde mig ut.
Fugarnas dödens ankomst,
Majns hälsningar
var god, för vädra-
ren Traktes hafva och
separerade kapp, om och
bättre lif. efter eld,
och, att hon gick bort
för mig -

Guad, kamsymertigen
för mig, med lindrig
genom denna världen
ej. Stora maktgangar -
och, ej, för många som
ej. jag själv förvillat.
att den fackel, och, de
dena -

Jag kan nu ej säga
jälsskap när mig och
vill ej, heller hafva,
nog kan jag förstå att
Hogarn af Sveriges Fjäder
skulle komma till mig,
men jag är smittad vidd,
och färdig, vägen ej
Anna ärh, säga mig
de äro ej många - för
att nu hon blev om
mit nuvarande till.
stond, att eld, och, de
dina fackel, gamla
littera och en Riga citron
med dagtuglall.

Birds seen d. 4 May.

Ch. Robt. Nixon

[illegible]

Näsby d. 14 Juni. 1860

Goda Gubbe!

i går afton slutade jag sjöresan. klockan efter 7. när vi kom inom Torneå Sjöård mötte oss kalla vindar, fartyget ankrade långt från stranden, och tårar tvingade anblicken af den ödsliga stranden, där jag med forskande ögon sökte mina Barn, jag frågade? hvarföre? skall jag resa denna långa väg, till hårdt klimat, och som det då syntes, ödsligt land, förat uppsöka deras bostäder, och när jag kom till stranden med en ganska obehagelig uppfart, mötte mig en gosse som sade sig hafva hästar och vagn förat afhämta mig, och att hans Patron som var vår August har på den strand väntat nära ett dygn sofvit i vagnen öfver natten och af rest på morgonen med en annan till Björkfors utan mat och utan kaffe. jag glönde nände att en obekant Herre hadde uppdrag att komma till fartyget och underrätta om hästar och August väntan. Sedan gick allt bra. på sällvis vilade jag några timmar och kom till Björkfors när en del drack kaffe, och andra lågo ännu. Det är dock en sjön stund, då man kommer och af alla blifver motagen med glada blickar och kärleks armar, Barnen, de älskliga barn, ville bara omfanna och kyssa, så jag hadde svårt att slita mig ifrån dem, de kände igen mig och Johan frågade efter farfar om han kommer och hvarföre han ej kommer.

Som vi ätit och hämtat oss litet, reste August, jag och Carl till Calix med vagn, August körde, och här på Näsbyn är det öfverraskande att se rum och trädgård i ordning med sina förnödenheter. Men Robert hostar mycket och är mager. Det är skönt att se dessa tre bröder tillsammans, äfven bundna med förtroendets och ett sant kärleks band. Anni, Denna trefliga Matmor sitter och syr sina små mössor.

Gossarna frågar, fråga på fråga, hvarföre fartygen icke

förut afrest från Stockholm, emedan hit kommit en mängd fartyg
förat lasta, och ingen is har på läng höras utaf. Men huru kan man
veta det i Stockholm.

Anni ber helsa så mycket.

Anni ber med första att få en flaska olja åt Robert eme-
dan han är bättre då han har olja. Skicka med första till Calix.

Carl vill nu mycket gärna blifva Präst i Stockholm, helst
hos Sjöding, om det ej är för sent. låt oss veta därom med första.

Nu reste August och Robert till Risö. Posten skall afsän-
das.

Adjö din Rika. den 19. Juni.

Avskrift i 2 ex. Originalen hos Amalia Bergmans sterbhus.
E.L.W. Bergman maj 1930.

Wäsky i 17 Aug

Godn Gubbe!

i går afton slutade jag sjöresan klor
kan efter 1. g med vi kom inom
Törnua. Sjögård mötte oss kalla vin
det, fartyget ankrade långt från stan
den, och Toras twingade anbliten af
den ödsliga Stranden, där jag med
förskande ögon sökte mina Barn,
jag frågade: hvar för? skole jag resa
denna lönge väg, till hårdt klimmat,
och som det så syntes, ödsligt land,
för att träffa uppsöka deras bostäder,
och när jag kom till Stranden en
genska obekantlig uppsat, mötte mig
en gosse som sade sig hafva hästar
och vagn för att afhämta mig, och att
hans Patron som var vår Gæst bod
på den Strand väntat oss ett dygn.
Sofit i vagnen öfver natten och af
rost på morgonen med en annan

Uti Björkfors utom mat och utom
kaffe, jag glömde nämna att en
obekant Herre hadde uppdrag att komma
till fartyget och undermåla om hästar
och August väntan. Sedan gick allt bra
på såväl vid de jag några timmar
och kom till Björkfors när en del
drack kaffe, och andra lägo ännu.
Det ^{är} dock en sön skänd, då man
kommer och af alla blifver motagen
med glada blidar och kärleks armar.
Barnen, de älskliga barn, vill bara
omfamnas och kyssa, så jag badde snart
att slita mig ifrån dem, de kände
igen mig och Johar frågade efter
farfar om han kommer, och hvem
för han ej kommer.

Som vi åt och drömt oss till
resten August, jag och Carl till Calix
med vagn, August körde, och hade
på hasten ad. det öfver oss kunde
att se rum och trädgård i ordning.
och med sinas-fod nöden kutos. Min

Robert kastar mycket och ad mager.
Det är skönt att se dessa tre bröder
tillsammans, äfven bundna med för
troendets och ett sant kärleks band.

Anni, denna tröfliga mat mer
sällan och segr sina små mössor.

Gassernas frågor, frågor på frågor,
hvarföre fartygen inte fört afst från
Stockholm, emedan hit kommit en
många fartyg fört lasta, och ingen is
har på länge höras utaf. Men huru
kan man veta det i Stockholm.

Anni ser helen så mycket.

Anni ser att far med första en flaska
olja åt Robert emedan han ad bättre
då han har olja. Skicka med första
till Calix.

Carl vill nu mycket gärna blifva
Präst i Stockholm, helst hos Sjöding.
om det är för sent. Låt oss veta derom
med första.

Nu reste August, och Robert till
Rissö floden skole afsändas.
Adjo den Rika. den 19. Juni.

Goda Gubbe!

Ännu skrifver jag från Björkford af många skäl; Carl ville vänta svar från Härnösand på sin inläga, det har ännu inte kommit, så måste vi ännu resa till Calix emedan Robert är skral i sitt bröst. Lina här är ännu frisk, åter till en liten tid.

August stackare får nu i 3 dagar öfva sig i advokatyran bland elaka människor.

Årsväxten ser tämmeligen bra ut såg de. varmt och regn har denna tid omväxlat..

Det lär vara tvenne byttor lax skickat med detta fartyg emedan jag glömdet bort, att jag beställt af Anna Törnqvist, men det behöfves nog för vårt hus håll, annast vill Alm vist gärna köpa den ena i fall det är till öfver lopps.

Få nu se huru det blir med August och hans Stockholm resa, måtte Gud få råda öfver våra yttre ställningar äfven, så går det bra, huru som helst det sker.

Nu skall det väl snart blifva hem resa för oss, men man hvet icke hvad nästa dag med sig har.

Helsa de mina i hemmet jag skrifver ej mera till dem

Din Rika

Björkfors den 22. Juli. 1860

Godnatt Gubbe!

Ännu skrifver jag från Björkfors,
af många skäl. Carl vill vänta
svar från Hérnäsand på sin inläga,
det ännu ^{har} inte kommit. så måste
vi ännu resa till Falun imedon
Robert är skral i sitt bröst, Lina
har en ännu frisk, åter till en
liten tid.

August ståtade för nu i 3. dagar
öfva sig i advokatyra bland elaka
Menniskor.

Års växten ser tåmligen
bra ut såga de. varmt och regn
har denna tid omväxlat.

Det lär vara tvinnu byttor
lax skickat med detta fortygg
emedan jag glömde bort, att jag
beställt af Anna Törnqvist, men
det behöfves nog för vårt hus till
annast vilis Alm vist gärna
köpa den ena i fullt det ad till
åfver loppis.

Få nu se huru det blir
med August och hans Stockholm
resa, måtte Gud få råda öfver
våra yttre slårningar åfven, så
går det bra, huru som helst
det sker,

Nu skall det väl snart blifva
hinn resa för oss, men man varit
ihå hård nästa dag med sig

har.

Hälsn de mina i hemmet
jag skrifver y' mera till dem

Din Rika.

Björkfors den 22. Juli

Sju timmar i veckan tager jag i framtids
systan. På quällarne efter måltiden kl. 5
äro vi tillsammans i sömnet, hvilket är
ganska trögt.

Men nu farväl. Sänkarna på Eder dyra
föräldrar hem äro nu beslagade med kärar
ne hos eder

Emil

Lausanne Madame Gaudin aufjetet
château den 29 Januari 1861.

Dyra Föräldrar!

Innerlig tack för Eder bref af den 16de,
som jag fick mottaga i Neuchâtel. Efter
2de veckor för jag dit i Lördags och stannade
öfver Söndagen hos Thomas, bank Enma
samt återvände i Måndagsmorgonen.
Kanhända tycken, att det war öfverflödigt
men när jag far till Neuchâtel så far
jag nästan som hem. — Jag bor på ett
utmärkt bra ställe, men hvad hem
känsla bekräftar är det allt skilnad
mellan Neuchâtel och här

För wexeln på Paris 400 försär jag mig
tacka. Den 16 Februari behöfde jag, så att
jag skall spara till närmare den tiden
med försäljningen enligt tappas omkring.

Åfwen har jag, att i updrag att tacka
för tante Emmas besked ineliggande
pexel. Så snart hon kan, skall hon
skrifwa, men nu kan hon ej ty hon
har sjuk i sitt hem. Hon berder mig
ständigt ej glömma hennes hjertliga
helsningar till Eder. I hvilka hufven
samt Gummans Thomas instamma.
Som jag redan i mitt förra bref nämnde
följde vänligt wänner herr Thomas
mig hit och Gummans packade oss en
kappsäck en butelj rödt win samt Appelsin.
Nu när jag war på besök fick jag omöjlig-
fara utär att taga åter en rödt win butelj.
Men det förnämsta är ändå deras hjertlig-
het och att man känner att man är dem
verkligt kär. När jag för gaf jag Thomas
en lampu mycket wacker. Ty de woro deraf
i behof. Den kostade 22 francs.
Mamma talade om att ni hade wa-
rit i London. Jag war åfwen 5 gånger.
Här begade de kl. Middagen. Samt
woro mycket wackra och lifliga. Jag
förstog ej allt, men temligen.

Jag skall wäl åfwen tala om wädersteken
här. 4 dagar hafwa wi hafwit mycket warmt
samt sol hela dagarne. Det har varit ut-
märkt wacker. Wi måste nu tänka på
här kl. 1/2 4 till att se läsa.

Hur är det derhemma? Skall det bliwa krig?
Här får man se så litet, men af det lilla jag
har läst talas det ej om annat än en af-
gjordt krig. äroa Sverige.

Hur länge tycker Pappa att jag kan gå
tanna ute?

I dag war jag första gången i sällskapet
på Lazarettet för att följa med den kända
läkaren. Jag har ej funnit något annat. Jag
förstår på långt när ej allt, men det är dock
någon ting, som man ser hur de göra.

För mig är det ej wärdt att tala om
staderna, ty det kan ^{bedrarna} ~~gossarna~~ der hemma.
Jag måste endast nämna, att Lausanne
är en mycket märkwardig stad, man måste
endera gå uppför eller utför.

Hälsa alla syskonen, Morbror samt öfriga
bekanta. Annie tycker jag kunde skrifu
någon gång. Säg åfwen Rosali för hennes bef

Lausanne den 13 Februari 1861.

Jär oss det förtämligaste är hon mycket snäll i
vidare mycket tillräckligt med mat, samt
slutligen det bästa, ett utmärkt trevligt rum
med en grän utöfver staden Lausanne
Geneverjön samt Alphen.

Jag tager sju timmar i veckan i fransyska
skolan. Måtteligen tycker jag mig ha förtämlig lärare
fransyskan, men det är så att på grund
i stundtåtel, ty jag har alltså ännu mycket svårt
här med min lärare, ty jag förstår ej allt.

Michels utöfvarde bref, som han skulle skicka
wa från Alphen måtte hafva förskat in, om
Pappa ville vara snäll och påminna honom
derom när Pappa skrifwer samt helga honom.
Äfvensom alla andra deribland främst Mamma
mojbror syskonen samt Osbarns med ff. vänner
och bekanta. Hanna Berg Svedelius ff.

Mycket hjertlig tack för Pappas redogörelse
öfver jarttygena. Det är mycket roligt att få
höra hwarest de äro och att Gud så nådigt
bewarar dem.

Färvälälskade Pappa — Pappa och Mammans
Emil
Annie kan ju skrifwa någon gång

Innerligt älskade Pappa!

Den Pappas kärlekens bref af den 28 Januari
gav jag så hjertligt tacka, jag fick mottaga
det lördagen den 10.

I lördags den 8. sålde jag vaxeln för 398 frs.
I mitt förra bref nämnde jag om, att jag
skulle börja följa Läkarens besök vid Laga
reket. Jag tänkte dels derigenom slifwa be-
kant med unga män samt med dem
komma i samtal, äfvensom att hafva nå-
gon viss sysselsättning hvarje dag. Men efter
att hafva gått der 1½ vecka har jag nu slutat
ty jag har ej funnit hwarken nytta på
ena ej heller på andra sättet, ty det är ej
särskilt ansett af hufvud Läkaren och underläkaren
så att det blef ej några bekanskap, vi
dare blef det ej något göra, ty jag fick ej
tillstånd att gå vid någon annan tid, än

vid öfverläkarens morgonbesök och han stannade
endast vid de mest sjuka, som på ett eller
annat sätt skulle opereras. I uttule tankar
jag följa en ung professor i botanik, som
bör i samma family, på hans utflykt till
landet. Ännu har jag ej varit bär än en gång
men ju mera war ju oftare. Han är
mycket sträksam. så att i samband
lider han alldeles noll. Jag har redan funnit
i uttule war. Ni hafva en och annan dag
den andra härligaste wärld, den är så stark
så att jag som är ovan swettas bara jag skall
gå en liten bit, men vanligtvis är hela
staden Lausanne inhöljd i en tjock tung dimma
nedstämmande dimma. Jag bor så högt uppe
så att mångengång staden kan wara alldeles
inhöljd i dimma och ej synas det minsta, men
väl kullarne och husen, som hafva liiga på
samma höjd som jag, bor hafva solken och
uppspira ut ett moln haf.

De twenne sista söndagarne woro de första
predikningarne, som jag kunde följa med och
kan säga att jag förstod allt, nog war det må

ord, som jag ej förstod, men jag fick dock ett
helt sammanhang, hwilket war mycket
roligt. Eljest har det allt varit mycket
tungt den sednare tiden, men dimman in
verkar åfwen mycket på att nedstämna
sinnet. I kunnan ej föreställa eder hvad det
är att hafwa dimma i vecka ut och vecka in
I dag har det snöslaskat.

Förtåt att jag har dröjt hela twenne veckor,
att skrifwa, men det har gått på wist så sin
jämnan gång med, att läsa franska, tala och
höra franska och tänka, på hemmet. Dock ej
så att jag önskar wara hemma i dess ställe
är jag så glad och tacksam, att jag får wara
ute och lära så mycket jag kan himna af
fransyskan. Nog är det många stunder på af-
wen dagar, men det kan ej hjälpas.

Som jag redan har nämnt i mitt förra
bref, så när jag skulle flytta från Monsieur
Thomas så kunde jag gerna ej på ett bättre
ställe än detta, ty jag har på aut wis bra
läskap ständigt tillreds att pirata. En öfarschta
i huset, som om qvällarne spelar samt sjunger

ningar och jag skrattar med churn
itland jag emmors just ej är skratt-
lusten.

Många kysningar till Morbror, syster
& vännar från
Pappas Emil

Saisanne

Madame Gaudin au petit château
den 15 Mars 1861.

Min Pappa!

I vår afton fick jag mottaga
Pappas kärlekfulla bref af den 6 mars
Mycken tack för innehållet.
Mig tyckes det nu, när jag nogare
har tänkt efter, att jag hellre ifatt
dessa skulle tillåta det skulle sluta
en halv månader längre vid min
fransyska, ty om jag jem. för mig
Justaf Wilhelm, som hade läst
så mycket hemma fransuskar
och sedan vara så, stor jag, i de
franskstalande trakterna, och lik-
wist utbrade Wilhelm, höligen my-
cket sant, när han kom hem, att
han ej war fullkomlig i franska.
Den fullkomligheten, som Wilhelm då

mente, kan jag ej upphinna, men dock
i det närmsta den, som gossarne hade
när de kommo hem, och för att komma
der till tror jag mig behöfwa godt tvenne
veckor mändar mer än hvad jag förut
räknat, så att jag skulle i slutet
af Augusti begå färkan på resan till
hemmet. För att älskade kaffa om jag
begär för mycket, jag skulle ej hafwa
tillräckligt, därefter alla vänner Thomas,
Karl Emmas samt min danska lärare
ha rått mig der till, ty alla dessa ej
hade kommit med förslaget om
Engelska resan, hvilken jag skulle
älska mest att lifwa lärare i fran-
syskan. Jag tänkte mycket efter svar
hur pappa tänker och hur pappa är nöjd
med mig i det närmaste.

Pappa frågar mig om jag har något
tillfälle, att tala Engelska. Ja nog
skulle jag hafwa med en Engelsk
enkefru här, som ej kan fransyska och
hvilken äfwen ställer en och annan fråga
till mig, hvilken jag efter bästa förmåga

besvarar, men om jag börjar tänka
på Engelska så blir det lätt en förtäring
för mig. Så att jag svarar endast när
hon frågar. Nog skrifwer jag mycket
fransyska det är mest genom skrifning
jag har fått minnet jag nu kan.

Som jag wist redan har nämnt för
min morbror en dansk teckning,
hvar dag, så att vi på se åt och ett
och annat från våra hemland. I bland
annat äfwen förskningen af Prinsar.

Vi hade en herrlig vår för en vecka
sedan, men så kom, som vi vilja
höjas, på söta gången ett riktigt win-
ter rysk, hvilket likväl nu är utbyt
mot solken med dock hemmeligen
frisk luft. Jag får ännu lof att elda
i mitt rum.

Pappas bref af den 26 förra måna-
den innesluttande veckan 1802, 92:
har jag riktigt erhållit och har redan
derom nämnt i mitt bref af den 6 d.
Som jag hoppas pappa har mottaget
Min kassa räcker till den 15 d.
Jag betar och betar till till min

Yungfru Aulofs kläder. Hon ej källa henne.
Jag själv är mycket bra, men gäva ett
ständigt smittbad. Vi hafva mycket wacker
wäder, samt äro äro alldeles beträffa af en
många olika blommor. Båda den på träderna
stricka och äro redan på en del utspruckna
så att det bequämlig wara mycket wacker här.
Jag har sitt war i stället för tvänne
veckor sedan på den fribergs klipp bröllof.
Bad tante Emma samt familjen Thomas
om sina hjertliga helningar till Eder.
Anni engång mycket tack för Pappas
Mammans kära bref samt för Pappas kära
porträtt. Många helningar till Morbror,
Svskonen, barnena, Assbarns, Lindströms tante
Lottas m. fl. Tamma, Svedeliusbergs
sawat allkade. Pappas mamma waren
mest helade af Eder
Emil.

Sausanne
Madame Landin auf dem
Schloß den 13 April 1840
Bekom — 22 —
Besv. — Id —

Dyra Föräldrar!

Edra båda bref har jag mottagit
De woro af den 4. 5 April. Huru kär
komma de woro, kan jag säga Eder. Jag
har läst dem om och om. Mycken hjertlig
tack för dem, samt för Pappas utmärkt
wå! Lyckade porträtt, som jag stundt
efters annan betraktar. Mina tvänne
Sista bref woro mycket små och innehålls
loma, som troligen är fallit med de flesta
af mina bref; jag tröstar mig med, att
gossarnes bref från utlandet ej woro stort
större. Jag bieder till, men de blitwa au-
tid lika wärdelösa och endast afhand-
lande mina egna behof. Hwad som
mest roar Eder att höra. nemf. Huru det
går för mig med franskan? Stog för-
går jag nu kunna prata nuwadays

churu jag ännu gifwer ämne till allmänt
nöje genom mina roliga uttryck. Jag tager
skeden i wackra hand samt skrattar med
att då det är det min ej så mycket utan
jag fortsätter efter bästa förmåga. Men hvad
som angår Skrifning och Läsning fattas,
ännu mycket. Jag hoppas Pappas har
mottagit mitt sista brev i hvilket jag er-
kände mottagandet af Pappas Ceder 500fr
Hvilken jag nu har sålt.

Jag kommer denna gång afwen med en begär-
sen om att få återvända till den kära familjen
Thomas & Deuchätel. Det förmånska Vindret
när återvändandet dit nemt, hant Emma nu
sin svenska krona, blifwer undröjd. Ty hon
skall flutta utåt Bergena de första daga-
ne af Juni och jag skulle wala mycket
glad om jag då wid deras bortflyttande
kunde få återvända till mitt kära Gubb
Thomas, samt ätwen förötwrigt till Deuchätel.
Mitt wistande nu hos Thomas skulle
blifwa nyttigare än förru gången derigenom
att Gubben kunde gifwa lectioner sjelfmeda,
jag kan dertill tillräckligt fransyska.
Gubben Thomas har alltid något nyttigt
och underhållande ämne att tala om, hvilket

jaktas min der jag nu ar, wissertigen är det
ej rist på samt, men wanligtvis äro de
undast dag- och familje historier, hwilket
i längden blifwer långtråkigt, allra helst
när man ej är så mycket intresserad af de-
as familjer. De göra allmänhet en snufflig
wigt af smäsaker. Vi äro förbiffjället
i fransman & Engelsmän & Engelska & Norman-
n & Swensk så att man löper fara af språkfe-
lik. Jag nämner ännu en gång, att det förmånska
Vindret nemt. Swenska koloniens granskare kom-
mer, att blifwa undandröjd genom deras bort-
flyttning och jag beder ej om, att få flytta dit
för än de äro bortflyttade. Jag förälskrarne
skulle tillata mig få tillbringa återstoden
af mitt wistande i Schweitz hos Thomas
skulle jag wara mycket glad.

Mitt tillfälle nu gäst skal blifwa mycket roligt,
men jag har ett wist mistroende till, att han
skall komma, ty han har den ena året ef-
ter det andra färdigt resa, men det ej blifwit af.
Dessa dagar har jag fått upptriska minnet
af att sköta sjuka färdgar. Min Landsman
Normannen har mycket onalt i ett finger,
hwilket jag hitills har skött, samt lyckats
wa men mycket saknar jag min oförläpiga

mig tacksam och i der. Det är ju, som
Herren har gifvit ett sådant förlätna hem.
Endast jag nog kunde tacka honom
derför, men deri är ju så swaga, som i myn-
ket annat. Farväl! Helsa innerligen
alla. Syster Henrika och broder Paul från
Pappas & Mammans
Emil.

Louvain

Madame Landin

au petit château de l'évêché

Älskade Syster!

Detta brev väste jag värja med,
att bedja om förlåtelse för min långa
förlätna, men som jag begagnat mig
af Pappas godhetsfulla tillbud att få
följa August till Paris, så hoppas jag
att Syster har förmådat orsaken, nem-
ligen, att jag från morgonen till qvällen
var på gatorna och betraktade det
stora skådespelet, när jag kom hem
var jag vanligtvis mycket trött så att
det ej blef något brevskrifwande. Men
hjärtlig tack för resan till Paris. Gode

jag kommit dit för första gången
ensamman skulle jag wist blifwit
yr i lu'ordet och ej weta hwat jag
skulle styra mina steg. Bland
annat så hade wi afwen den föv-
mänen, att se kejsaren, hans hufvud
och son på mycket nära håll efter
en *revue* af 12 à 13,000 man kavalleri
i Boulogner skogen. Jag hade in-
billat mig, att en så stor och beryktad
man skulle afwen i sitt yttre wara
framstående, men dori hade jag tag-
git fullkomligt miste, ty han hade ej
något stor-artadt hwarken i sitt utse-
ende ej heller i sin hållning. Så tror
jag det finnes, som kunna jämföras till ut-
seendet och hållning med vår konung.

Hjertlig tack för Pappas
kärkomna bref af den 22 April. Med

glädje ser jag deraf, att Pappa låter
mig återvända till Thomas i Neu-
châtel. Den 16 Maj är min månads
slut här i Lausanne. Samma dag
fluttar afwen kanske ännu till syn
hwarest hon skall bo under sommaren
Så att swaret på detta bref får jag
mottaga under adr. M^r. Thomas

rue du château, Neuchâtel.

Min kassa räcker till den 1 July. Af
August fick jag 100 francs af hvilka jag
betalte min ^{voitures}räkning i Paris efter Augusts
samt min hemresa nej återresa till Lau-
sanne. Många hjertliga hälsningar till Mamma
Morbror, syskonen samt wänner & bekanta.
Kapten Romare J. P. war snäll och skref ett
bref till mig från Antwerpen. När han kommer
hem war snäll och helsa honom.
Ålskade föräldrar! Måtte jag kunne ge wis-

Älskade Gubbe! Som jag nu är på Dalarö i Tältet, och har god tid, så skrifver jag några rader äfven till Norrland, (jag har nu slutat mitt långa bref till Emil) ehuru väl du nyss reste ifrån oss. Carl bor i tältet natt som dag, Henrika bor mycket väl och trefligt till, så jag tycker detta bör tagas äfven för nästa sommar äfven, alltid är det någon af den stora familjen som kan behöfva det, det är godt att se det enfalldiga landt lifvet, här bor fiskare ikring på helt små jord torfor, och små koljor, och samtala på morgonen med hvaran då de gå ut på sina gårdar, mest om sin fisk. Lifvet kan på många sätt genomvandras, så yttre som i inre. Men hvarföre menskan sträfvat efter mångfalden då hon kan hafva det så mycket lättare i enfalden. Jag har hafvit en god säng i köket, och Carl i Tältet, ehuru väl det smätt rägnat. Vi tänka fara in om lördagen emedan Carl skall predika i Danviken om söndag.

Vårt husbonde folk anses på denna ordt som härskap, men krypa sjelfva på en vinn, på en trappa från den sållika utbyggnaden som utgör förstuga. För sina husgeråd hafva spikar på husväggens yttre sida, emedan ingen skall stjåla härstädes. Alm, som man vet, alltid är utrustad med mångahanda, står dock hans bohag öppet i tältet, så kläder som annat när han är i Stockholm, och ingen tager något. jag har sofvit i köket, allt är utmärkt pråpert, och snyggt härstädes, men icke har man just sömn första natten.

Hvad är allt på jorden? det vi så pjoldra om, icke för annat än att vi måtte vinna himmelen, det är meningen, det är meningen med vår Faders där uppe, handlingar med oss. O! måtte vi så vandra att målet må vinnas, måtte vi bedja, och kämpa oss lösa hjertat löst från det yttre så det andeliga för blifva af större xi vikt, det består evigt, detta synliga förgås, som maten vi äta,

af minnisko hand, och många
sorter foglar lata beandra, kråkor
tygs be hand.

Blif ej ledsen om brefvet för-
faller långt. jag har så god tid
och lust att samtala, kan när mig
färdig om för allt godt.

Hälsar Carolina August från mig,
och till barnen. lat veta när
du tänker hem.

Den Rika

Dalarna den 6. 1844

Carl och Henrika hälsar
till sin Pappa.

Älskade Gubbe! Som jag
nu är på Dalarna; Tältet och
har god tid, så skrives jag några
rader äfven till Norrland, (jag har
nu slutat mitt långa bref till
Emil) ehuru väl du nyss reste
ifrån oss. Carl bor i tältet natt,
som dag, Henrika bor mestadels
och trefligt till, så jag tycker detta
bor tagas äfven för nästa sommar
äfven; alltid är det någon af den
stora familjen. som kan behöfva
det, det är godt att se det infalliga
ga landt-lifvet, här bor fiskare i
kring på helt små jord torpar, och
små köjor, och samtala på morgon
med hvarann då gå ut på sina gårdar,
mest om sin fisk. Lifvet kan på
många sätt genom vandra, så yttre
som i inre. Men hvarför monskan

Sträfvat efter mönjbalden då hon
kan hafva det så mycket lättare
i en falden. Jag har hafvit en god
sång i köket, och Carl i Tältet, och
nu väl det smältt rågnat. Vi tänka
bara in om lördagens emedan Carl
skall predika i Danviken om söndag.

Vårt hus borde folk anse på denna
odd som härskap, men kryssa själfva
på en vinn, på en trappe från den sål-
lika utbyggden som utgör födelsen, sina
husgeråd hafva spridas för på hus väggens
yttre sida, emedan ingen skall själa
härstades Alm som man vet, alltså
ad utrustad med möngakanda, stäv,
dock hans bohag öppet i Tältet så
kläder som annat när han ad i slök
holm, och ingen tager något. Jag har
sofvit i köket, allt ad utmärkt präparat,
och snyggt härstades, men eke har man
just sömn födota natten.

Hvad ad allt på jorden? Det vi så
piolera om, eke för annat än att
vi måtte vinna himmelen, det ad

meningen, det ad meningen med
vår. Fadens där uppe, handlingar
med oss, O. måtte vi så vandra att
målet må vinnas, måtte vi bedja,
och kämpa och oss lösa, hjertat
löst från det yttre så det andeliga
får blifva af större vikt, det bister
evigt, detta synliga fölga, som
maten vi äta, hvad hafva vi.
då quav på slutet, om vårt hjerta
hafver med vår värksamhet fast-
växt, vid detta fölgande. ~~Vi~~ min-
dre vi aikte detta, och oss själfva,
ju lyckligare äro vi redan här.

nu äter liu annat. Man måste se
verlden i kring sig förat kunna
rätt vara. Tacksam för allt det goda
man har, äfven i Werlden, och
sedan hoppet om ett evigt lif hos
Gud, Nog hafva vi anledning att
glädjas, om vi kunna med vårt
hjerta höra Herren liu, hvilkens
all gåfva är. Nu sitter jag rätt
i naturen, allt omkring liu föga spår

3 Stamt huru det blev beslutat
för henne, och öfver dem,

Lina sans något med det hon
stannade hemma, lagas sig i ordning
till den andra sorts resa. Robert är
som vanligt. och Alms är än-
nu inte hemkommen från Dulastu.

Mig synes det vara mycket länge
sedan du reste, dock så det ej mer än
2. veckor och 2 dagar. Bärstörre skrif
over ej David som nog tyckes hafva
lid. Hilsa honom.

Min styl så klen jag ser illa
utan glasögon, och har ännu
ej kunnat vänja mig vid dem.

Hilsa mosterna. Wilhelm
kommer ej ännu, således hafva vi
att vänta alla de våra på samma
tid. Godt vore det om Anna Semelius
ännu skulle sätta en halftimma
god lax af denna så ej stort gvar.

Älskade och goda Qvinnor!
Jag har ej fått någon rad af
Dig ännu, inte heller Lina af
August. Blott det första. Vi måtte
hafva mycket göra.

i dag skule gossarna på
Rosali Thunbergs begöfning,
och lifvit i hemmet gå för sig
utan synnerliga förändringar.

Hätt står öfverat utan anseende
till de många brädskutor som kom
in på en gång.

En sak är mig litet oroande
och det är Augustas Bostoms
betyg, hon kom från staden
igår och yttrade sina tankar,
Hon sade sin stels ring vara
svår i sin översikten om sin fram

En nedan Roberts ike heller
anser sig behöfva honom längre
än till hösten, och vi har det
nu bra med Erika, om hon
viste bestämt om ej Sallström kom
mer hit i höst så skulle hon
söka sig kondition hvitket
nog kan blifva snart att få lön
lig, och bli ej giftermålet i höst
tycker hon det som en skild mäs
sa husken hon lägges på våra
Herrar xx. Nog få vi åtminsta
nu tänka på hennes framtid,
ett nytt bekymmer. Auguste
är nu ganska van vid huskale
(god och snäll som vi alla veta)
(kanske mer än de flesta som
gifta sig, äfven, där uppe, blott
hon får sitt eget, efter det nu

han varit
relan tvunne, ja kanske tre år
hon varit förlovad, och så
ledes gått med dessa tankar,
"var nu god och god tvad du
kan, för dem, Skulle nu ej dessa
ordentliga och goda meniska
få så väl sitt behöfliga bröd
som så många andra som
gifta sig, för hvitka det ser
sämre ut. Åtminstone måste
något bestämmas, efter det
nu beror uppgå dig och Auguste
så de förlora sitt öde. Åtmin
stone bör Sallström om möjligt
få resa hit i höst, ty det passar
mindre att hon reser dit.
Auguste säger att chura snart det
vore, så vill hon böja sig och bli
va nöjd om och hon nu på
annat sätt måste ställa för sin
framtid, bara hon får veta be =

Älskade och goda Gubbe!

jag har ej fått någon rad af Dig ännu, icke heller Lina af August blott det första . Ni måtte hafva mycket göra.

i dag skall gossarn på Rosali Thunbergs begrafning och lif vet i hemmet går för sig utan synnerliga förändringar. Höett står obergat i anseende tillde många bräd skutor som kommo på en gång.

En sak är mig litet oroande och det är Augusta Boströms bekymmer, hon kom från staden i går och yttrade sina tankar. Hon sade sin ställning vara svår i sin ovissheten om sin framtid emedan Roberts icke heller anser sig behöfva henne längre än till hösten, och vi har det nu bra med Erika, om hon viste bestämt om ej Sällström kommer hit i höst så skulle hon söka sig kondition hvilket nog kan blifva svårt att få en lämplig, och blir ej giftermålet i höst tager hon det som en skilsmässa hvilken hon lägger på våra Herrar. Nog få vi åtminstone tänka på hennes framtid. ett nytt bekymmer. Augusta är nu ganske van vid hus håll (god och snäll som vi alla veta) kanske mer en de flesta som gifta sig, äfveh, där uppe, blott hon får sitt eget, efter det nu redan har varit tvenne ja kanske tre år hon varit förlåfvad, och således gått med dessa tankar. Var nu god och gör hvad du kan, för dem. Skulle nu ej dessa ordentliga och goda meniskor få så väl sit behöfliga bröd som så många andra som gifta sig, för hvilka det ser sämre ut. Åtminstone måtte något bestämmas, efter det nu beror u. på Dig och August, så de veta sitt öde. Åtminstone bör Sällström om möjligt få resa hit i höst, ty det passar mindre att hon reser dit. Augusta säger att ehuru svårt det vore, så vill hon böja sig och blifva nöjd om dock hon nu på annat sätt måste ställa för sin framtid, bara hon får veta bestämt huru det blir beslutat för henne och öfver dem.

Lina suns nögd med det hon stannade hemma, lagar sig i

ordning till den andra sorts resa. Robert är som vanligt och Alms är ännu icke hem komna från Dalarna. Mig synes det vara mycket länge sedan de reste, dock är det ej mer en 2. vecker och 2. dagar. hvarföre skrifver ej David som nog tyckes hafva tid. helsa honom.

Min styl är klen jag ser illa utan glasögon, och har ännu ej ~~kunnat~~ kunnat vänja mig vid dem.

Helsa mosterarna. Vilhelm kommer ej ännu, således hafva vi att vänta alla de våra på samma tid. Godt vore det om Anna Simelius ännu skulle salta en half tunna god lax af denna är ej stort kvar.

En hjertlig hälsning från din Gumma M:

Carl helsar till Pappa.

Brän upp detta.

Avskrift i 2 ex. Originalen hos Amalia Bergmans sterbhus.
E.L.W. Bergman maj 1930.

Goda Gubbe! Ehuru jag
icke har mycket att säga, vill
jag dock icke underlåta att skriva
några ord från hennet, kan
dock vara kärt

Carls bref sänder jag nu,
Paul skickade jag idag till
Dalarö, så se huru länge han
är där, jag vet icke någon
orsak hvorfor han icke vill vara
där, men det goda man får
lätt, så förakta man. Vi hafva
haft en varm och vacker dag,
nu åter regn, och blöst. Anni
jämte nu dock begifva sig på

resa till Norrland med Björklund
dagen vet vi inte.

Vi må alla väl, och allt
as sig likt, blott det att här
är litet folk. inte heller främ
mande, i söndags voro vi blott
6. personer till bords.

jag har i hast frågat Christin
om några små hushålls saker,
hvarpå jag hoppas hon svarar.
Snart.

Häbergningen för stanna till
gardisterna blifva uppvilva efter
exersis, desutom är våderheten inte
passande.

Wäst voro det om det kunde lysa
medan Wilhelm voro där uppe,
om han blott skrifver till Petrus så
kon ju Gustaf bestyrka vidare därom

Du ser att jag hafver nu intet
att säga, för lat din Henrika

Stockholm den 7. juli

från upp detta.

Goda Gubbe! Ehuru jag icke har mycket att säga, vill jag dock icke underlåta att skrifva, några ord från hemmet, kan dock vara kärt.

Carls bref sänder jag nu. Paul skickade jag i dag till Dalarö, få se huru länge han är där, jag vet icke någon orsak hvarföre han icke vill vara där, men det goda man får lätt, så för aktarman. Vi hafva haft en varm och vacker dag, nu åter rägn, och blöst. Anni tänker nu dock begifva sig på resa till Norrland med Björklund, dagen vet vi icke.

Vi må alla väl, och allt är sig likt, blott det att här är litet folk, icke heller främmande, i söndags voro vi blott 8 personer till bords.

Jag har i hast frågat Christin om några små hushåls saker, hvarpå jag hoppas hon svarar snart.

Höbergningen får stanna tills gardisterna blifva uppvilda efter exercis, desutom är väderleken icke passande.

Bäst vore det om det kunde lysa medan Wilhelm vore där uppe om han blott skrifver till Rotlib så kan ju Gustaf bestyra vidare därom.

Du ser att jag hafver nu intet att säga, förlåt din Henrika.

Stockholm den 7. Juli. /1862/

bränn upp detta.

hvad hafva vi då qvar på slutet, om vårt hjerta hafver med vår värksamhet fastväxt, vid detta förgängliga. Ju mindre vi ackte detta, och oss sjelfva, ju luckligare äro vi redan här. nu åter till annat. Man måste se verlden ikring sig för att kunna rätt vara tacksam för allt det goda man har, äfven i Werlden, och sedan hoppet om ett evigt lif hos Gud, nog hafva vi anledning att glädjas, om vi kunna med vårt hjerta höra Herren till, hvilkens all gåfva är. Nu sitter jag rätt i naturen, allt ikring bär föga spår af mennisko hand, och många sorter foglar låta blandra, kråkor tygs bo här.

Blif ej ledsen om brefvet förefaller långt. Jag har så god tid och lust att samtala, känner mig tacksam för allt godt.

Helsa Carolina August från mig, och till barnen. låt veta när du tänker hem.

Din Rika.

Dalarö den 6. Juli 1861.

Carl och Henrika hälsa till sin Pappa.